

ÎNCHEIEREA PENALĂ NR. 38

CAMERA DE CONSILIU din 19 aprilie 2013

Președinte : L.S.

Grefier : D.I.M

Pe rol se află soluționarea cererii Parchetului de pe lângă Judecătoria Timișoara privind arestarea preventivă a inculpatului **Ț.C.I.**

La apelul nominal făcut în camera de consiliu se prezintă inculpatul, aflat în stare de reținere, asistat de avocat desemnat din oficiu, R.B. din cadrul Baroul Timiș.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Ministerul Public este reprezentat de procuror D.A din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Timișoara.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care, s-a comunicat inculpatului motivul pentru care a fost prezentat în fața instanței, încadrarea juridică a faptei și starea de fapt reținută cu ocazia punerii în mișcare a acțiunii penale, precum și drepturile prev. de art. 70 alin. 2 C.p.p., inclusiv faptul că are dreptul să-și angajeze apărător, să nu dea declarație iar în ipoteza în care dă declarație aceasta poate fi folosită și împotriva sa.

La interpelarea instanței, inculpatul arată că dorește să dea declarație.

S-a audiat inculpatul, declarația acestuia fiind consemnată și atașată dosarului cauzei, în filă distinctă.

Nefiind alte cereri formulate, instanța acordă cuvântul cu privire la propunerea de arestare preventivă.

Având cuvântul, procurorul arată că susține referatul cu propunerea de arestare preventivă a inculpatului și, în consecință, solicită să se dispună arestarea preventivă a inculpatului pentru o perioadă de 29 de zile pentru motivele indicate în referat, având în vedere că sunt îndeplinite condițiile legale.

Având cuvântul, av. R.B. pentru inculpat solicită să se respingă propunerea de arestare preventivă a inculpatului și să fie cercetat în stare de libertate, având în vedere și relația foarte strânsă pe care inculpatul o are cu copilul său minor.

La rândul său având cuvântul, inculpatul solicită să fie cercetat în stare de libertate pentru a-și putea vedea fiica și a se putea duce la serviciu, mâine fiind așteptat să se ducă la serviciu.

De asemenea, inculpatul mai arată că a fost om de casă, iar copiii și fosta soție sunt sufletul său și din această cauză se află în Timișoara.

Instanța reține cauza pentru a delibera.

INSTANȚA

Deliberând, constată:

Prin sesizarea înregistrată pe rolul Judecătoriei Timișoara la data de 19.04.2013 sub nr. 11455/325/2013, Parchetul de pe lângă Judecătoria Timișoara a propus arestarea preventivă a inculpatului **Ț.C.I.** pe o perioadă de 29 de zile.

Prin rezoluția din data de 19.04.2013 s-a început urmărirea penală față de **Ț.C.I.**, rezoluție confirmată în data de 19.04.2013 de procuror, sub aspectul comiterii infracțiunilor

de vătămare corporală, prev. de art. 181, al.1, C.pen. și de distrugere în formă agravată, prev. de art. 217 al. 4, C.pen., toate cu aplic. art. 33 lit.a, C.pen.

Prin ordonanța din dosar nr. 5217/P/2013 din data de 19.04.2013 a Parchetului de pe lângă Judecătoria Timișoara a fost pusă în mișcare acțiunea penală față de învinuitul T.C.I.

Inculpatul a fost reținut pentru 24 de ore prin ordonanța din 19.04.2013 emisă de P.M.T – B.I.C, începând cu data de 19.04.2013, ora 17,55 până în data de 20.04.2013, ora 05,55.

În motivarea propunerii de arestare preventivă se arată că inculpatul T.C.I., în seara zilei de 18.04.2013, în jurul orelor 22.00, a cumpărat aprox. 1 litru de benzină de la stația Peco Elim Oil, din Timișoara, str.-----, jud. Timiș, după care s-a deplasat la reședința părții vătămate, ajungând în jurul orelor 03.00, unde a stropit, cu benzină, ușa de acces în apartamentul de domiciliu al părții vătămate G.S, apoi i-a dat foc cu o brichetă. Partea vătămată, în încercarea de a ieși cât mai repede din apartament, datorită incendiului provocat, a suferit arsuri la nivelul capului și membrilor superioare, leziuni care necesită 30 de zile de îngrijiri medicale, conform certificatului medico-legal.

De asemenea, în referatul cu propunerea de arestare preventivă se mai arată că în cauză sunt întrunite condițiile prev. de art. 136, art. 143, art. 148, al.1, lit. f, art.149 și art. 1491, C.pr.pen. în sensul că inculpatul a comis două infracțiuni pentru care legea prevede pedeapsa închisorii mai mare de 4 ani și există probe certe că lăsarea sa în libertate prezintă pericol concret pentru ordinea publică, iar pericolul concret pentru ordinea publică rezultă din gravitatea faptelor comise de inculpat, din modul de comitere a faptei, din urmarea produsă, din posibilitatea ca lăsarea în libertate a inculpatului să încurajeze alte persoane să comită fapte asemănătoare, crearea în rândul opiniei publice sau în rândul unei colectivități determinate a unui sentiment de insecuritate și față de vătămarea valorilor sociale ocrotite de lege – libertatea, integritatea fizică a persoanei, patrimoniul proprietatea, siguranța publică, valori ocrotite de către legiuitor și vătămate prin săvârșirea faptei, astfel încât, consider că lăsarea în libertate a inculpatului la acest moment nu se justifică, conduita acestuia fiind de natura a periclita grav relațiile sociale referitoare la libertatea, integritatea fizică a persoanei, patrimoniul, proprietatea, siguranța publică, valori ocrotite de către legiuitor și vătămate prin săvârșirea faptelor.

Având în vedere cele de mai sus, procurorul consideră că în acest moment al procesului penal, interesul general prevalează interesului personal al inculpatului, reținându-se și în cauza de față presupunerea rezonabilă că acesta a săvârșit faptele pentru care este cercetat iar lăsarea în libertate a inculpatului prezintă pericol social și concret pentru ordinea publică.

Se mai arată în motivarea propunerii de arestare preventivă că, din probele administrate, respectiv: procese verbale de consemnate a plângerii orale, declarații parte vătămată, declarații învinuit, proces-verbal de cercetare la fața locului, planșă fotografică, proces-verbal, CD imagini video Poco Elen Oil, raport de constatare medico-legală, declarații martori, proces-verbal pentru recunoaștere din grup, proces-verbal de intervenție ISU-Banat,, rezultă că inculpatul, T.C.I a săvârșit faptele reținute în sarcina sa, pentru care legea prevede închisoarea mai mare de 4 ani.

Temeiul de drept invocat în susținerea propunerii de arestare preventivă este cel prevăzut de art.148 alin1 lit. a și „f” C.p.p.

La propunerea de arestare preventivă a fost atașat dosarul de urmărire penală nr. 5217/P/2013 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Timișoara.

Analizând actele și lucrările dosarului instanța reține următoarele:

Prin rezoluția din data de 19.04.2013 s-a început urmărirea penală față de T.C.I, rezoluție confirmată în data de 19.04.2013 de procuror, sub aspectul comiterii infracțiunilor

de vătămare corporală, prev. de art. 181, al.1, C.pen. și de distrugere în formă agravată, prev. de art. 217 al. 4, C.pen., toate cu aplic. art. 33 lit.a, C.pen.

Prin ordonanța din dosar nr. 5217/P/2013 din data de 19.04.2013 a Parchetului de pe lângă Judecătoria Timișoara a fost pusă în mișcare acțiunea penală față de învinuitul T.C.I.

Inculpatul a fost reținut pentru 24 de ore prin ordonanța din 19.04.2013 emisă de P.M.T – B.I.C începând cu data de 19.04.2013, ora 17,55 până în data de 20.04.2013, ora 05,55.

În fapt s-a reținut că inculpatul T.C.I, în seara zilei de 18.04.2013, în jurul orelor 22.00, a cumpărat aprox. 1 litru de benzină de la stația Peco Elim Oil, din Timișoara, str. -----, jud. Timiș, după care s-a deplasat la reședința părții vătămate, ajungând în jurul orelor 03.00, unde a stropit, cu benzină, ușa de acces în apartamentul de domiciliu al părții vătămate G.S, apoi i-a dat foc cu o brichetă. Partea vătămată, în încercarea de a ieși cât mai repede din apartament, datorită incendiului provocat, a suferit arsuri la nivelul capului și membrilor superioare, leziuni care necesită 30 de zile de îngrijiri medicale, conform certificatului medico-legal.

Față de propunerea luării măsurii arestării preventive a inculpatului T.C.I, formulată de către Parchetului de pe lângă Judecătoria Timișoara, instanța constată:

Dreptul la libertate și siguranță al persoanei este ocrotit de către Convenția europeană a drepturilor omului în art. 5 care prevede că : „Orice persoană are dreptul la libertate și la siguranță „ și reprezintă un drept inalienabil, la care nimeni nu poate renunța, iar garanțiile sale privesc toate persoanele, inclusiv cele care se găsesc în stare de detenție.

Scopul esențial al art. 5 este protejarea individului împotriva arbitrariului autorităților statale, motiv pentru care în paragraful 1 al art. 5 se enumeră limitativ circumstanțele în care o persoană poate în mod legal fi privată de libertatea sa. Aceste circumstanțe trebuie să fie interpretate riguros, întrucât ele reprezintă excepții privitoare la o garanție fundamentală a libertății individuale.

Astfel, *sunt prevăzute 6 cazuri în care o persoană poate fi privată de libertate* : detenția în urma unei condamnări, arestarea sau detenția dispusă printr-o ordonanță judiciară în vederea garantării executării unei obligații legale, detenția preventivă, detenția unui minor aflat în anumite situații speciale, detenția unei persoane bolnave sau aflate într-o stare de dificultate și deținerea străinilor în vederea expulzării.

La luarea și menținerea unei măsuri preventive privative de libertate trebuie să fie îndeplinite cumulativ trei condiții de fond : să existe probe sau indicii temeinice privind săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală; fapta respectivă să fie sancționată de lege cu pedeapsa închisorii; să fie prezent cel puțin unul dintre temeiurile de arestare, expres și limitativ prevăzute de art. 148 Cod procedură penală; la acestea s-a adăugat și condiția conformității dreptului intern cu exigențele art. 5 paragraf 1 lit. c al Convenției, precum și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, dată în aplicarea acesteia, odată cu ratificarea de către România în 1994 a Convenției Europene a Drepturilor Omului.

Instanța - analizând prima condiție necesară în luarea măsurii arestării preventive : din punctul de vedere al dreptului intern – *existența unor probe sau indicii temeinice cu privire la săvârșirea de către inculpat a unei fapte prevăzute de legea penală* – dar și din punctul de vedere al Convenției Europene – *existența unor motive verosimile de a bănuși că persoana care urmează să fie privată de libertate a săvârșit o infracțiune* – constată că aceasta este îndeplinită, raportat la probele administrate în cauză până în prezent .

În speță, având în vedere probele administrate până în prezent, respectiv: procese verbale de consemnare a plângerii orale, declarații parte vătămată, declarații învinuit, proces-verbal de cercetare la fața locului, planșă fotografică, proces-verbal și CD imagini video Poco Elen Oil, raport de constatare medico-legală, declarații martori, proces-verbal pentru recunoaștere din grup, proces-verbal de intervenție ISU-Banat, există presupunerea rezonabilă că inculpatul T.C.I, în seara zilei de 18.04.2013, în jurul orelor 22.00, a cumpărat aprox. 1 litru de benzină de la stația Peco Elim Oil, din Timișoara str-----, jud. Timiș,

după care s-a deplasat la reședința părții vătămate, ajungând în jurul orei 03.00, unde a stropit, cu benzină, ușa de acces în apartamentul de domiciliu al părții vătămate G.S., apoi i-a dat foc cu o brichetă. Partea vătămată, în încercarea de a ieși cât mai repede din apartament, datorită incendiului provocat, a suferit arsuri la nivelul capului și membrelor superioare, leziuni care necesită 30 de zile de îngrijiri medicale, conform certificatului medico-legal.

Astfel, din declarația părții vătămate S.G și din procesul verbal de consemnare a plângerii sau a denunțului oral reiese că, în data de 19.04.2013, în jurul orei 03.30, partea vătămată a auzit niște pocnituri la ușa de acces în imobil, motiv pentru care s-a ridicat din pat și văzut că ușa de acces în imobil este în flăcări. Întrucât aerul era irespirabil partea vătămată a vrut să iasă din apartament, dar sistemul de închidere al ușii i-a îngreunat ieșirea, motiv pentru care a suferit arsuri la nivelul mâinilor și a capului.

Potrivit raportului de constatare medico-legală nr. -----, partea vătămată a suferit leziuni traumatice constând în arsură termică de gr. I-IIA-IIB și parcellar III, fectene decapate, derm restant roz-roșu, parcellar marmorat, secreții seroase prezente, edem moderat extremitate cefalică, suprafață corporală aproximativ 15%, leziuni care pot fi rezultatul acțiunii directe a flăcărilor (efect termic) și necesită 30 de zile de îngrijiri medicale, dacă nu survin complicații.

Totodată, potrivit procesului – verbal de cercetare la fața locului și procesului – verbal de intervenție nr. 75/19.04.2013 întocmit de ISU „Banat”, ușa de lemn de acces în imobil prezintă urme de distrugere prin ardere atât pe partea exterioară, cât și interioară, cuierul și telefonul din hol, precum și ușa de acces în bucătărie sunt arse, existând pericol de propagare la apartamentele învecinate.

Fiind audiat, inculpatul T.C.I a recunoscut parțial faptele reținute în sarcina sa, declarând că în data de 18.04.2013, în jurul orei 17.00, a vorbit telefonic, iar apoi, în jurul orei 20, s-a întâlnit cu fosta sa soție, martora B.R., de care a divorțat în luna ----- 2013. Existența unei convorbiri telefonice între cei doi foști soți este confirmată de martora B.R., potrivit căreia, cu ocazia convorbirii telefonice, inculpatul ar fi amenințat partea vătămată, spunând că „mai are două zile de libertate”.

Ulterior, în jurul orei 20.00, inculpatul s-a deplasat la stația Peco Elim Oil din Timișoara, de unde a achiziționat carburant tip benzină într-un flacon de plastic, aspecte ce reies și din declarația martorului, angajat la stația Peco respectivă, precum și din procesul - verbal de vizionare a înregistrărilor de la stația Peco Elim Oil.

În jurul orei 03.00, după ce s-a despărțit de numita „D.”, inculpatul, în timp ce se întorcea spre casa, având asupra sa sticla de benzină, s-a abătut din drum și, amintindu-și de problemele personale, supărat fiind pe fosta soție despre care știa că are o relație cu partea vătămată, s-a îndreptat spre locuința părții vătămate, cunoscând imobilul și numărul apartamentului în care aceasta locuiește.

A pătruns în imobil, ușa de acces ce era prevăzută cu interfon fiind deschisă, a urcat până la apartamentul părții vătămate, aflat la -----, și, întrucât s-a împiedicat, i-a căzut din mână sticla, iar benzina s-a împrăștiat pe jos. Fiind întuneric pe scări și simțind miros de benzină, a aprins bricheta pentru a vedea ce s-a întâmplat, iar în acel moment benzina s-a aprins și a luat foc ușa de acces în imobil. Inculpatul s-a speriat și a fugit, ajungând acasă, iar în jurul orei 05.30, în momentul în care pleca spre serviciu, a fost oprit de organele de poliție, care l-au condus la sediul Secției 2 Poliție din Timișoara.

Inculpatul mai precizează că anterior, în data de 12.04.2013, s-a deplasat la locuința părții vătămate, ocazie cu care, pentru a-l speria, i-a smuls cablurile de televizor de pe casa scărilor, care intrau la ușa acestuia. Totodată, acesta declară că recunoaște faptul că a incendiat ușa de acces în apartamentul părții vătămate, însă fără voie, fiind un accident pe care îl regretă.

Față de cele de mai sus, având în vedere probele administrate până în prezent, există presupunerea rezonabilă că inculpatul T.C.I a săvârșit faptele reținute în sarcina sa.

A doua condiție: pentru fapta săvârșită, legea să prevadă pedeapsa închisorii, este de asemenea îndeplinită, astfel, pentru infracțiunile reținute în sarcina inculpatului, legea prevede pedeapsa închisorii de la 6 luni la 5 de ani pentru infracțiunea prev. de art. 181 alin. 1 C.p. și respectiv de la 3 ani la 15 ani pentru infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. 4 C.p. – legea internă fiind mai severă decât dispozițiile Convenției care nu condiționează dispunerea arestării de gravitatea pedepsei prevăzute de lege pentru fapta săvârșită.

A treia condiție obligatorie – ce vizează existența cel puțin a unuia dintre temeiurile prevăzute de art. 148 Cod procedură penală, respectiv lit. a și f, este de asemenea îndeplinită, în speță, există probe certe că lăsarea inculpatului în libertate prezintă pericol concret pentru ordinea publică, raportat la modul și la împrejurările de săvârșire a faptelor (de două sau mai multe persoane împreună, în timpul nopții), de arestare din dreptul intern în respectarea art. 5 paragr. 3 din Convenție – *a apreciat asupra caracterului rezonabil al detenției preventive*, acceptând doar anumite temeiuri din cele invocate de statele membre. Astfel, detenția este justificată doar dacă se face dovada că asupra procesului penal planează cel puțin unul dintre următoarele pericole, care trebuie apreciate **în concreto**, pentru fiecare caz în parte : *pericolul de săvârșire a unor noi infracțiuni* – Hotărârea Matznetter c. Austriei/ 10.11.1969, *pericolul de distrugere a probelor* – Hot. Wemhoff c. Germaniei/27.06.1968, *visul presiunii asupra martorilor* – Hot. Letellier c. Franței/26.06. 1991, *pericolul de dispariție al inculpatului* – Hot. Neumeister c. Austriei/27.06.1968 sau *pericolul de a fi tulburată ordinea publică* – Hot. Letellier c. Franței/26.06. 1991.

Sub acest aspect, trebuie remarcat că „pericolul concret pentru ordinea publică” este definit de jurisprudență ca reprezentând temerea că, o dată pus în libertate, inculpatul ar putea comite noi fapte penale ori ar declanșa reacții puternice în rândul opiniei publice, prin natura faptelor pe care le-a comis.

În prezenta cauză, gravitatea deosebită a faptelor reținute în sarcina inculpatului T.C.I poate fi suficientă pentru a contura aprecierea că acesta prezintă pericol pentru ordinea publică, probele care dovedesc acest fapt fiind chiar indiciile temeinicie reținute și analizate mai sus, iar existența și persistența unor indicii grave de vinovăție constituie conform jurisprudenței Convenției Europene a Drepturilor Omului factori pertinenti care legitimează o detenție provizorie măsura arestării preventive fiind astfel conformă cu scopul instituit de art. 5 din Convenție.

Astfel, pericolul concret pentru ordinea publică reiese din modul și împrejurările săvârșirii faptelor, respectiv instanța reține că, din modul de acționare a inculpatului (în data de 12.04.2013 s-a deplasat la apartamentul părții vătămate și a distrus cablurile de televiziune ce intrau la ușa acestuia, cu intenția de a-l speria, a achiziționat un flacon de benzină cu câteva ore înainte, pe care l-a avut asupra sa, a ajuns la imobilul părții vătămate cu intenția, din nou, de a-l speria, a pătruns în imobil prin forțarea ușii de acces în imobil, astfel cum rezultă din procesul – verbal de cercetare la fața locului și planșele foto anexe), rezultă că faptele acestuia au fost premeditate, aspect ce imprimă acestora un grad de pericol social ridicat.

Totodată, instanța are în vedere modul de comitere a faptelor, prin incendiere, precum și urmarea produsă, contând în cauzarea de leziuni părți vătămate care au necesitat 30 de zile de îngrijiri medicale pentru vindecare și distrugerea unei părți a apartamentului acesteia, existând pericolul ca incendiul să se propage la apartamentele învecinate.

Nu în ultimul rând, instanța, în aprecierea pericolului concret pentru ordinea publică, are în vedere mobilul săvârșirii faptelor, respectiv acela de răzbunare pe partea vătămată, despre care știa că are o relație cu fosta sa soție, precum și atitudinea parțial nesinceră a inculpatului, care, deși recunoaște faptul incendierii ușii apartamentului părții vătămate, nu recunoaște că fapta a fost săvârșită cu intenție, susținând că totul a fost un accident.

Toate aceste elemente concură la concluzia că, prin faptele inculpatului, s-a produs o încălcare a regulilor de conviețuire socială, vizând valorile ocrotite prin prevederile art. 1 C.pen., de natură să afecteze echilibrul social firesc și să genereze o anumită stare de indignare, de dezaprobare publică și insecuritate socială. ICCJ s-a pronunțat în mod constant cu privire la rezonanța socială a faptei, în sensul că lăsarea în libertate a inculpatului ar crea un impact negativ în rândul opiniei publice, putându-se acredita ideea că justiția nu acționează suficient de ferm împotriva unor manifestări infracționale de un accentuat pericol social.

Faptul că inculpatul nu are antecedente penale nu este de natură a înlătura pericolul concret pentru ordinea publică, pericol care este dat, astfel cum s-a precizat mai sus, de gravitatea deosebită a faptelor reținute în sarcina inculpatului, prin care s-a adus atingere relațiilor sociale privind patrimoniul și integritatea persoanei.

Ca urmare a celor menționate anterior, instanța apreciază că lăsarea inculpatului în libertate în acest moment prezintă un pericol concret pentru ordinea publică, existând pericolul ca acesta să comită fapte asemănătoare, de natură să creeze în rândul opiniei publice sau în rândul unei colectivități determinate a unui sentiment de insecuritate, conduita acestuia fiind de natura a periclita grav relațiile sociale privind patrimoniul, proprietatea, siguranța publică, viața privată a persoanei și inviolabilitatea locuinței și a persoanei, valori ocrotite de către legiuitor și vătămate prin săvârșirea faptei.

Pentru aceste considerente, în temeiul art.149¹ al.9, 10 și 11 rap. la art.136, art.143 al.1 și art.148 al.1 lit.f C.pr.pen, instanța va admite sesizarea Parchetului de pe lângă Judecătoria Timișoara, va dispune arestarea preventivă a inculpatului T.C.I pe o perioadă de 29 de zile, cu începere de la 19.04.2013 ora 23,15 până în data de 17.05.2013 inclusiv.

În baza art.192 al.3 C.pr.pen. cheltuielile judiciare vor rămâne în sarcina statului.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

În temeiul art.149¹ al.9, 10 și 11 raportat la art.136, art.143 și art.148 al.1 lit. „f” C. proc. pen admite propunerea Parchetului de pe lângă Judecătoria Timișoara.

Dispune arestarea preventivă a inculpatului T.C.I, fiul lui D și E, născut la data de ----- în loc.-----, județul-----, CNP-----, cu domiciliul în -----, str.----- nr. -----, bl. -----, sc.-----, et.-----, ap.-----, jud. - -----, cu reședința în -----, str.----- nr. -----, bl. -----, sc.-----, ap. -----, jud. Timiș, cetățean român, studii postliceale, muncitor calificat, divorțat, stagiul militar satisfăcut, fără antecedente penale, în prezent aflat în stare de reținere în Arestul IPJ Timiș, pe o perioadă de 29 de zile, cu începere de la 19.04.2013, ora 23,15 și până în data de 17.05.2013 inclusiv.

În baza art.192 alin. 3 C.pr.pen. cheltuielile judiciare rămân în sarcina statului.

Dispune plata sumei de 200 lei din fondurile Ministerului Justiției către Baroul Timiș, reprezentând onorariu avocat din oficiu.

Cu drept de recurs în 24 de ore de la pronunțare.

Pronunțată în ședință publică azi, 19.04.2013, ora 23,15.

**Președinte,
L.S.**

**Grefier,
D. I.M**